

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžso/18/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012201563
Dátum vydania rozhodnutia:	18.06.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1012201563.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Petra Paludu v právnej veci žalobcu Ing. U. M., nar. XX. A. XXXX, E., zastúpeného JUDr. Jurajom Kusom, advokátom so sídlom Nám. Osloboditeľov 10, 071 01 Michalovce, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SLV-PS-PK-83/2012 zo dňa 20. júna 2012, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/287/2012-89 zo dňa 26. novembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/287/2012-89 zo dňa 26. novembra 2013 p o t v r d z u j e .

Žalovaný j e p o v i n ť zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov odvolacieho konania z titulu trov právneho zastúpenia v sume 164 € do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred prvostupňovým súdom

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 2 písm. c/ a d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, vec mu vrátil na ďalšie konanie a priznal žalobcovi náhradu trov konania.

Podľa právneho názoru krajského súdu zákon č. 328/2002 Z.z. priamo určuje, kedy má policajt nárok na invalidný výsluhový dôchodok. Pre priznanie invalidného dôchodku musia byť splnené viaceré predpoklady, a síce že policajt sa stal invalidným, došlo k tomu v dôsledku služobného úrazu alebo choroby z povolania a zároveň jeho schopnosť vykonávať primerané civilné zamestnanie je znížená podľa § 44 najmenej o 20 %. Nárok vzniká odo dňa vzniku invalidity, najskôr odo dňa skončenia služobného pomeru. Otázku, kedy je policajt invalidný, zodpovedá § 44 zákona č. 328/2002 Z.z., podľa ktorého na vznik a trvanie nároku na invalidný výsluhový dôchodok sa za invaliditu považuje zdravotný

stav, v ktorého dôsledku policajt, profesionálny vojak alebo vojak prípravnej služby v dôsledku služobného úrazu alebo choroby z povolania nie je spôsobilý vykonávať službu v ozbrojených bezpečnostných zboroch, ozbrojených zboroch, Hasičskom a záchrannom zbore, Horskej záchrannej službe, Slovenskej informačnej službe, Národnom bezpečnostnom úrade alebo v ozbrojených silách a jeho schopnosť vykonávať primerané civilné zamestnanie je v dôsledku služobného úrazu alebo choroby z povolania znížená najmenej o 20 %.

Z administratívneho spisu žalovaného krajský súd zistil, že žalobca požiadal o priznanie invalidného výsluhového dôchodku, čím vznikla žalovanému povinnosť konať a rozhodnúť na základe presne a úplne zisteného skutočného stavu veci, pričom pre to, aby bolo možné zistený skutkový stav považovať za pre rozhodnutie relevantný, bolo nevyhnutné spoľahlivo zistiť naplnenie všetkých predpokladov žalobcovho nároku na invalidný výsluhový dôchodok. Správny orgán prvého stupňa rozhodol tak, že žalobcovi invalidný výsluhový dôchodok nepriznal, čo bolo potvrdené aj v odvolacom konaní. Žalovaný má za to, že žalobca sa nestal invalidným a neskončil mu služobný pomer príslušníka policajného zboru, pričom sa odvoláva na výrok posudku v lekárskej správe posudkového lekára zo dňa 16. februára 2012, podľa ktorého žalobca nie je invalidný, lebo v dôsledku služobného úrazu je spôsobilý vykonávať službu v policajnom zbore a jeho schopnosť vykonávať primerané civilné zamestnanie nie je v dôsledku služobného úrazu znížená najmenej o 20 %, pričom žalovaný nie je oprávnený výrok posudku meniť alebo rušiť. Na tomto mieste krajský súd poukázal na skutočnosť, že aj na konanie o priznaní nároku na invalidný výsluhový dôchodok sa subsidiárne vzťahuje Správny poriadok, a teda aj požiadavky jeho § 47 ods. 3 vzťahujúceho sa na odôvodnenie správneho rozhodnutia. Ani pokiaľ je podkladom rozhodnutia posudok, resp. lekárska správa posudkového lekára, nie je postačujúce, ak správny orgán iba stroho odkáže na tento lekársky posudok. Samozrejme, ani správny orgán, ani súd v konaní o preskúmanie zákonnosti správneho rozhodnutia nemá právomoc meniť alebo rušiť takýto posudok, ale povinnosťou správneho orgánu je uvedený posudok zhodnotiť samostatne, ako aj v kontexte iných dôkazov (napr. žalobcom predložených lekárske správ, resp. znaleckých posudkov). Na vydanie lekárskeho posudku je príslušný lekár ako odborne spôsobilá osoba. Je zrejmé, že posudok nevydáva správny orgán, povinnosťou správneho orgánu je však dôkaz, ktorým je v tomto prípade posudok, zhodnotiť a v rozhodnutí uviesť správnu úvahu, ktorú pri hodnotení dôkazu použil. Krajský súd poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR v obdobnej veci č. k. 9Sžso/24/2011 zo dňa 25. mája 2011, v ktorom najvyšší súd judikoval, že v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktorého podkladom je posudok (lekárska správa) súd skúma aj to, či pri posudzovaní boli vzaté do úvahy všetky relevantné námietky účastníka konania, a teda či taký posudok je úplný, logický a presvedčivý a či dokazovanie v správnom konaní bolo vykonané v dostatočnom rozsahu. V danej veci z lekárskej správy plk. MUDr. G. S. zo dňa 16. februára 2012 vyplynulo, že táto žalobcu nepovažuje za invalidného, pretože je spôsobilý vykonávať službu v policajnom zbore a jeho schopnosť vykonávať primerané civilné zamestnanie nie je v dôsledku služobného úrazu znížená najmenej o 20 %. Z posudku však nie je zrejmé, na základe čoho k tomuto záveru dospela, ani či a ako v ňom boli zhodnotené lekárske správy a znalecký posudok predložené žalobcom, možno ho teda považovať za arbitrárny, a ak následne postačoval správnomu orgánu k vydaniu rozhodnutia, je tu aj zrejma nezákonnosť vyplývajúca z nedostatočného zistenia skutkového stavu.

Ďalej prvostupňový súd poukázal na povinnosť správneho orgánu vyrovnať sa s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Toto žalovaný v napadnutom rozhodnutí úplne opomenul a s odvolacími námietkami žalobcu sa vôbec nevysporiadal, čo založilo nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia.

II.

Odvolanie žalovaného a vyjadrenie žalobcu

Vo včas podanom odvolaní žalovaný navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť a žalobu zamietnuť; uviedol, že podľa jeho názoru súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. d/ a f/ OSP).

Poukázal najmä na to, že z napadnutého rozsudku vyplýva, že povinnosťou správneho orgánu je zhodnotiť posudok samostatne, ako aj v kontexte iných dôkazov (napr. žalobcom predložených lekárskejších správ. resp. znaleckých posudkov). Ďalej z neho vyplýva, že žalovaný sa nevysporiadal s námietkami a návrhmi žalobcu v žalobou napadnutom rozhodnutí. S uvedenými závermi žalovaný nesúhlasí tvrdiac, že pre žalovaného v konaní o priznanie, prípadne nepriznanie invalidného výsluhového dôchodku podľa zákona č. 328/2002 Z. z. je dôležitý iba záver lekárskej posudkovej komisie, ktorá pri prieskume zdravotného stavu policajta postupuje podľa vyššie uvedených ustanovení zákona č. 73/1998 Z. z. o tom, či je policajt v dôsledku služobného úrazu prípadne choroby z povolania spôsobilý alebo nespôsobilý na ďalší výkon štátnej služby. Práve lekárske správy, prípadne znalecké posudky, na ktoré sa poukazuje aj v napadnutom rozsudku a všetky námietky vzťahujúce sa k zdravotnému stavu mal žalobca predložiť práve pri posudzovaní jeho zdravotného stavu príslušnej lekárskej komisii žalovaného, ktorá posudzovala jeho zdravotný stav na ďalší výkon štátnej služby, ktorá viedla konanie vo veci prieskumu jeho zdravotného stavu v súlade s ustanoveniami zákona č. 73/1998 Z. z.

V tejto súvislosti žalovaný poukázal napr. aj na aplikovateľnú judikatúru Ústavného súdu SR č. k. I ÚS 141/09-12, podľa ktorej ...“všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie“ (m. m. IV. ÚS 112/05.1. ÚS 117/05). Žalovaný má za to, že v žalobou napadnutom rozhodnutí sa vysporiadal so všetkými pre danú vec relevantnými námietkami vzťahujúcimi sa k danej veci.

Ďalej uviedol, že z rozsudku vyplýva, že podľa lekárskej správy plk. MUDr. G. S. zo dňa 16. februára 2012 táto žalobcu nepovažuje za invalidného, pretože je spôsobilý vykonávať štátnu službu v Policajnom zbore, avšak z posudku nie je zrejmé, na základe čoho k tomuto záveru dospela. K tomu je potrebné uviesť, že je povinnosťou nielen žalovaného, ale aj lekárskej posudkovej komisie dodržiavať zákonom stanoveného práva žalobcu na zachovanie mlčanlivosti o všetkých údajoch týkajúcich sa jeho zdravotného stavu a skutočností s ním súvisiacich, čo priamo vyplýva z ustanovenia § 11 ods. 8 písm. g/ zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti má každý právo za podmienok ustanovených týmto zákonom na zachovanie mlčanlivosti o všetkých údajoch týkajúcich sa jeho zdravotného stavu, o skutočnostiach súvisiacich s jeho zdravotným stavom, ak v prípadoch ustanovených osobitným predpisom nie je zdravotnícky pracovník zbavený tejto mlčanlivosti.

Je potrebné poukázať aj na povinnosti zdravotníckych pracovníkov zachovávať mlčanlivosť o údajoch zo zdravotnej dokumentácie a zabezpečiť ich ochranu vyplývajúcu z ustanovenia § 18 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z. z., podľa ktorého každý, komu sa poskytnú alebo sprístupnia údaje zo zdravotnej dokumentácie podľa tohto zákona, je povinný zachovávať o nich mlčanlivosť a zabezpečiť ich ochranu tak, aby nedošlo k ich strate alebo zneužitiu. Z uvedeného vyplýva, že akékoľvek bližšie podrobnosti vzťahujúce sa k zdravotnému stavu žalobcu, nie je možné v lekárskom posudku, prípadne lekárskej správe uvádzať. Ako už bolo uvedené, pre žalovaného v konaní a rozhodovaní o priznaní invalidného výsluhového dôchodku je dôležitý iba záver lekárskej posudkovej komisie o tom, či je žalobca invalidný a či jeho invalidita je v dôsledku služobného úrazu alebo choroby z povolania.

Záverom je potrebné uviesť, že policajtovi nemôže byť priznaný invalidný výsluhový dôchodok, ak jeho služobný pomer v súlade s ustanoveniami zákona č. 73/1998 Z. z. trvá naďalej. Podľa názoru žalovaného žalobou napadnuté rozhodnutie obsahujú všetky náležitosti, ktoré vyžadujú ustanovenia zákona a tieto rozhodnutia boli vydané v súlade s ustanoveniami zákona.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí nijako nevysporiadal s lekárskejšým posudkom, ktorý vyhotovil MUDr. R. A. dňa 29. októbra 2010, ani so znaleckým

posudkom, ktorý vyhotovil MUDr. N. K. dňa 13. apríla 2011. Žalovaný sa ďalej nevysporiadal s lekársym posudkom, ktorý vyhotovil rezortný lekár žalovaného MUDr. N. Q. a iniciátorom vyhotovenia tohto posudku bol práve žalovaný. Závety týchto lekársych posudkov vyznievajú v prospech žalobcu a potvrdzujú jeho invaliditu.

Ak by sa žalobca stotožnil s hore uvedenou námietkou žalovaného, že rozhodujúci je len záver lekárskej posudkovej komisie o tom, či žalobca je invalidný alebo nie je invalidný, tak v praxi by sa ľahko mohlo stať, že policajt po služobnom úraze ostane na invalidnom vozíku, jeho invaliditu by potvrdzovalo množstvo lekársych a znaleckých posudkov, ale záver lekárskej posudkovej komisie by znel „je spôsobilý na ďalší výkon štátnej služby“. Takéto hodnotenie dôkazov je arbitrárne a ústavne neakceptovateľné.

Žalovaný v odvolaní ďalej namietal, že je povinnosťou nielen žalovaného, ale aj lekárskej posudkovej komisie dodržiavať zákonom stanovené právo žalobcu na zachovanie mlčanlivosti o všetkých údajoch týkajúcich sa jeho zdravotného stavu a skutočnosti s ním súvisiacich, čo priamo vyplýva z ustanovenia § 11 ods. 8 písm. g/ zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, v službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, podľa ktorého pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti má každý právo za podmienok ustanovených týmto zákonom na zachovanie mlčanlivosti o všetkých údajoch týkajúcich sa jeho zdravotného stavu, atď... Ďalej, že z uvedeného vyplýva, že akékoľvek bližšie podrobnosti vzťahujúce sa k zdravotnému stavu žalobcu, nie je možné v lekárskom posudku, prípadne lekárskej správe uvádzať. Na základe uvedeného je dôležitý iba záver lekárskej posudkovej komisie o tom, či je žalobca invalidný a či jeho invalidita je v dôsledku služobného úrazu alebo z choroby z povolania.

Hore uvedený výklad citovaného ustanovenia zákona je v rozpore so zdravým rozumom. Každé rozhodnutie musí mať náležitosti, ktoré vyžaduje zákon. V prerokúvanom prípade sa na napadnuté rozhodnutia v správnom konaní vzťahuje zákon o správnom konaní a v odôvodnení každého rozhodnutia musí byť uvedené, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia (viď § 47 ods. 3 Zákona o správnom konaní).

Každý účastník má právo vedieť, na základe akých dôkazov rozhodol príslušný správny orgán. Uvedené ustanovenie o zachovávaní mlčanlivosti nijako nesúvisí s vydávaním napadnutého rozhodnutia žalovaného, ale vzťahuje sa na šírenie informácií o zdravotnom stave fyzickej osoby voči tretím osobám, a nie na rozhodnutie, ktorého je žalobca účastníkom konania.

K námietke žalovaného, že žalobcovi nemôže byť priznaný invalidný výsluhový dôchodok, ak jeho služobný pomer trvá naďalej, poukázal na ustanovenie § 223 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov policajného zboru, ktoré obsahuje príkaz, a to príkaz kategoricky vyjadrený výrazom „určí mu“, teda ide o kogentnú normu, od ktorej sa účastníci právnych vzťahov nemôžu odchýliť. Čiže bolo povinnosťou Lekárskej posudkovej komisie MV SR Košice podľa § 222 v spojení s § 223 zákona č. 73/1998 Z.z. po podaní žiadosti o priznanie invalidity nanovo posúdiť zdravotnú spôsobilosť žalobcu ako policajta na ďalší výkon štátnej služby. Z lekársych posudkov je zrejmé, že spĺňa podmienky na priznanie nároku na invalidný výsluhový dôchodok, lebo má trvalé následky poškodenia zdravia po služobnom úraze a má zníženú mieru poklesu schopností zárobkovej činnosti v rozsahu od 25 do 35 %. Vzhľadom na hore uvedené Lekárska posudková komisia MV SR Košice mala podľa § 222 ods. 2 písm. c/ zákona č. 73/1998 Z.z. posúdiť zdravotný stav žalobcu a určiť zdravotnú klasifikáciu „D“ - nespôsobilý na výkon štátnej služby policajta.

Z týchto dôvodov podľa žalobcu neobstoí námietka žalovaného v odvolaní, že na priznanie invalidného výsluhového dôchodku žalobca nespĺňa jednu zo zákonných podmienok, a to skončenie služobného pomeru policajta. Splnenie tejto podmienky predsa žalobca nemôže nijako ovplyvniť. Z prípadu policajtky Z. S. je zrejmé, že služobný úrad musí sám z vlastného podnetu personálnym rozkazom

prepustiť policajta zo služobného pomeru príslušníka PZ z dôvodu, že podľa rozhodnutia lekárskej komisie stratil dlhodobu zo zdravotných dôvodov spôsobilosť vykonávať akúkoľvek funkciu v policajnom zbore. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 164 € podľa pripojeného vyčíslenia.

III.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky
ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 211 a nasl. OSP) a jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu nemožno priznať úspech.

Podľa § 250ja ods. 2 OSP, odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie 26. novembra 2013. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 18. júna 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z., policajt alebo profesionálny vojak, ktorý sa stal invalidným v dôsledku služobného úrazu alebo choroby z povolania, má odo dňa vzniku invalidity, najskôr však odo dňa skončenia služobného pomeru, nárok na invalidný výsluhový dôchodok.

Podľa § 42 zákona č. 328/2002 Z.z., na invalidný výsluhový dôchodok podľa § 40 má nárok policajt alebo profesionálny vojak, ktorého schopnosť vykonávať primerané civilné zamestnanie je znížená podľa § 44 najmenej o 20 %.

Podľa § 44 zákona č. 328/2002 Z.z., na vznik a trvanie nároku na invalidný výsluhový dôchodok sa za invaliditu považuje zdravotný stav, v ktorého dôsledku policajt, profesionálny vojak alebo vojak prípravnej služby v dôsledku služobného úrazu alebo choroby z povolania nie je spôsobilý vykonávať službu v ozbrojených bezpečnostných zboroch, ozbrojených zboroch, Hasičskom a záchrannom zbore, Horskej záchrannej službe, Slovenskej informačnej službe, Národnom bezpečnostnom úrade alebo v ozbrojených silách a jeho schopnosť vykonávať primerané civilné zamestnanie je v dôsledku služobného úrazu alebo choroby z povolania znížená najmenej o 20 %.

Podľa § 45 zákona č. 328/2002 Z.z., za primerané civilné zamestnanie sa na účely posudzovania invalidity podľa § 44 považuje zamestnanie vyžadujúce rovnaký stupeň vzdelania s podobným odborným zameraním a zodpovedajúcu dĺžku odbornej praxe, ktorú policajt, profesionálny vojak alebo vojak prípravnej služby dosiahol pred vznikom invalidity.

Podľa § 84 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z., na konanie o dávkach a službách sociálneho zabezpečenia sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 1 Správneho poriadku, rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Súd v správnom súdnictve preskúmava rozhodnutia a postupy orgánov verejnej správy predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe. Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je súd viazaný.

Z obsahu predloženého súdneho spisu, ktorého súčasťou je administratívny spis žalovaného, najvyšší súd zistil, že rozhodnutím žalovaného č. SLV-PS-PK-83/2012 zo dňa 20. júna 2012 bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie odboru sociálneho zabezpečenia sekcie personálnych a sociálnych činností Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. p.: SPC-OSZ-VE-59-9/2012 zo dňa 29. februára 2012, ktorým žalobcovi nebol priznaný invalidný výsluhový dôchodok podľa § 40 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov.

Podľa zistení odvolacieho súdu žalobca dňa 30. júna 2011 doručil služobnému úradu žiadosť o posúdenie invalidity v dôsledku služobného úrazu a priznanie invalidného výsluhového dôchodku. Služobný úrad túto žiadosť žalobcovi po dvoch mesiacoch vrátil listom zo dňa 17. augusta 2011 s vyjadrením posudkového lekára. Služobný úrad pochybil, lebo lekárska komisia MV SR sa už k zdravotnému stavu vyjadrila, a to rozhodnutím zo dňa 14. septembra 2010, keď určila zdravotnú klasifikáciu „C“ - spôsobilý na výkon štátnej služby policajta s obmedzením na 24 mesiacov. Povinnosťou služobného úradu bolo odstúpiť žiadosť na Odbor sociálneho zabezpečenia Ministerstva vnútra SR a nie vrátiť ju po uplynutí takmer dvoch mesiacov. Žalobca dňa 24. augusta 2011 opätovne predložil žiadosť o posúdenie invalidity. Keďže služobný úrad nekonal, žalobca listom zo dňa 6. februára 2012 odoslal žalovanému urgenciu. O žalobcovej žiadosti rozhodol dňa 29. februára 2012, t. j. po 8 mesiacoch od podania žiadosti. Zo žiadosti o posúdenie invalidity je zrejmé, že žalobca sa domáhal priznania invalidného výsluhového dôchodku z dôvodu trvalých následkov po služobnom úraze. Prílohou žiadosti je lekársky posudok MUDr. R. A. zo dňa 29. októbra 2010 a znalecký posudok MUDr. N. K. zo dňa 13. apríla 2011. Z týchto posudkov vyplýva, že žalobcovi poškodením zdravia v dôsledku služobného úrazu vznikli trvalé následky obmedzením pohyblivosti ľavého kolenného kĺbu a kývavosť kolenného kĺbu s potrebou nosenia podporného ortopedického aparátu. Žalovaný nariadil, aby sa žalobca podrobil lekárskemu vyšetreniu v Nemocnici sv. Michala, a.s. Bratislava na traumatologickej ambulancii u zástupcu primára MUDr. Q.. MUDr. N. Q. v lekárskom posudku potvrdil používanie ortézy a v prípade ťažkostí do budúca aj zváženie artroskopie. Tieto posudky lekárov a znalcov sú kľúčovými listinnými dôkazmi, ktoré mali byť podkladom rozhodnutia a z ktorých mal správny orgán vychádzať. Z týchto posudkov je zrejmé, že poškodenie zdravia žalobcu v dôsledku služobného úrazu má trvalé následky, a to uvoľnenie väzivového aparátu kolena vyžadujúce spevnenie podporným aparátom, kde je miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť znížená o 25-35 %, čo vyplýva z prílohy č. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom zabezpečení, oddiel G bod 47 písm. b/. Spevnenie podporným aparátom potvrdili všetci traja odborní lekári. Už v odvolaní žalobca namietal, že v čase, keď lekárska komisia MV SR dňa 14. septembra 2010 rozhodla o zdravotnej kvalifikácii „C“ - spôsobilý na výkon štátnej služby policajta s obmedzením na 24 mesiacov, nebol zdravotný stav žalobcu ešte ustálený. Zdravotný stav možno považovať za ustálený až po uplynutí jedného roka od poškodenia zdravia. Služobný úraz žalobcu utrpel dňa 22. októbra 2009, čiže jeho zdravotný stav by bol ustálený až najskôr 22. októbra 2010. V čase rozhodovania lekárskej komisie neexistovali kľúčové dôkazy pre posúdenie zdravotného stavu žalobcu. Lekársky posudok MUDr. R. A. bol vyhotovený až dňa 29. októbra 2010,

znalecký posudok MUDr. N. K. až dňa 13. apríla 2011 a lekársky posudok rezortného lekára MUDr. N. Q. dňa 9. novembra 2011 a 7. decembra 2011.

Z lekárskeho posudku je zrejmé, že spĺňa podmienky na priznanie nároku na invalidný výsluhový dôchodok, lebo má trvalé následky poškodenia zdravia po služobnom úraze a má zníženú mieru schopností zárobkovej činnosti v rozsahu od 25 do 35 %. Nesplnenie tejto podmienky žalovaný opiera iba o lekársku správu posudkového lekára oddelenia lekárskeho posudkového odboru zdravotníctva SPSC MV SR zo dňa 16. februára 2012. Podľa výroku posudku uvedeného v tejto lekárskej správe žalobca nie je invalidný a je spôsobilý vykonávať službu v policajnom zbore a jeho schopnosť vykonávať primerané civilné zamestnanie nie je v dôsledku služobného úrazu znížená najmenej o 20 %. V napadnutom rozhodnutí sa žalovaný nijako nevysporiadal so závermi uvedenými v lekárskom posudku MUDr. R. A., MUDr. N. K. a MUDr. N. Q.. Všetci odborní lekári potvrdili trvalé následky s obmedzením pohyblivosti ľavého kolenného kĺbu a kývavosťou kolenného kĺbu s potrebou nosenia podporného ortopedického aparátu. Uvedené poškodenie zdravia zodpovedá miere poklesu zárobkovej činnosti o 25 - 35 %, čiže žalobca spĺňa podmienku na priznanie invalidity tak, ako to má na mysli ust. § 44 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom poistení policajtov. Dôkazy svedčiacie v prospech žalobcu žalovaný ignoroval. Žalobca sa odvolával na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžo/13/2010 zo dňa 12. mája 2011, podľa ktorého z kontrolného oprávnenia nemožno vyvodzovať kompetenciu posudkového lekára na úpravu/krátenie bodového ohodnotenia stanoveného v lekárskom posudku vydaného v súlade so zákonom č. 437/2004 Z.z. a posudkoví lekári Sociálnej poisťovne nie sú oprávnení vykonať opravu bodového ohodnotenia sťaženia spoločenského ohodnotenia, lebo by tak vylúčili znalecký posudok ako dôkaz. Analogicky možno dôvodiť, že rozhodnutie žalovaného nemožno oprieť o lekársky posudok posudkového lekára, ktorého závery sú v rozpore so znaleckým posudkom, ktorý vyhotovil MUDr. N. K..

Lekárska komisia MV SR zdravotný stav žalobcu za účelom posúdenia jeho zdravotnej spôsobilosti na ďalší výkon štátnej služby policajta posúdila na svojom zasadnutí dňa 14. septembra 2010, t.j. 39 dní pred skončením podpornej doby. Poškodenie zdravia žalobcu spočívajúce v obmedzení pohyblivosti ľavého kolenného kĺbu a jeho kývavosťou spotrebou nosenia podporného aparátu bolo lekárskej komisií MV SR známe už 14. septembra 2010 pri prieskumnom konaní zameranom na posúdenie zdravotnej spôsobilosti žalobcu na ďalší výkon služby policajta. Vzhľadom na mieru tohto poškodenia lekárska komisia rozhodla tak, že žalobcovi určila zdravotnú klasifikáciu „C“ - spôsobilý na výkon štátnej služby policajta s obmedzením na 24 mesiacov a zároveň mu určila potrebné obmedzenia výkonu služby. Poškodenie zdravia žalobcu vyplývajúce zo záverov v lekárskom posudku MUDr. R. A. zo dňa 29. októbra 2010, v znaleckom posudku MUDr. N. K. a v lekárskom posudku rezortného lekára MUDr. N. Q. zo dňa 9. novembra 2011 a 7. decembra 2011, v ktorých potvrdili trvalé následky spočívajúce v obmedzení pohyblivosti ľavého kolenného kĺbu a jeho kývavosť spotrebou nosenia podporného ortopedického aparátu nespochybnila ani posudková lekárka odboru zdravotníctva sekcie personálnych a sociálnych činností MV SR MUDr. G. S. v lekárskej správe č. p.: SPC-OZ-PL-55-45 zákona č. 328/2002 Z.z. konštatovala, že vykonávaná služobná činnosť žalobcu je vzhľadom na jeho zdravotný stav vhodná a na zlepšenie zdravotného stavu odporúčala cieleňú rehabilitáciu, resp. kúpeľnú starostlivosť, používanie ortézy a pri zhoršení zdravotného stavu artroskopiu. Na základe posúdenia žalobcovho zdravotného stavu vydala posudková lekárka posudok, podľa ktorého žalobca nie je invalidný, lebo v dôsledku služobného úrazu je spôsobilý vykonávať službu v policajnom zbore a jeho schopnosť vykonávať primerané civilné zamestnanie nie je v dôsledku služobného úrazu znížená najmenej o 20 %. Vzhľadom na to, že žalobca je podľa právoplatného rozhodnutia lekárskej komisie MV SR č. SRLZT-OZ-2010/011772 zo dňa 14. septembra 2010 spôsobilý na výkon štátnej služby policajta s obmedzením na 24 mesiacov, jeho schopnosť vykonávať primerané civilné zamestnanie nie je teda znížená. Nesplňa preto podmienky invalidity uvedené v § 44 zákona č. 328/2002 Z.z.. Skutočnosťou je, že poškodenie zdravia žalobcu zodpovedá podľa zákona o sociálnom poistení miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je v rozsahu 25-35 %.

Tieto zistenia prvostupňového i odvolacieho súdu uvádzané i oboma stranami sporu v podaniach súdu i v správnom konaní potvrdzujú nevyhnutnosť vysporiadať sa predovšetkým so všetkými zisteniami

posudkových lekárov o zdravotnom stave žalobcu. Až po ich presnom pomenovaní a označení, bude možné rozhodnúť, a to bez obmedzení a utajovania v pomenovaní zdravotných problémov žalobcu, či tento spĺňa podmienky pre priznanie invalidného výsluhového dôchodku alebo nie.

Najvyšší súd SR ako súd odvolací sa z týchto dôvodov stotožnil so zisteniami a závermi krajského súdu, osvojuje si ich, plne na ne odkazuje a považuje ich za vecne správne, zodpovedajúce zákonu, preto jeho rozhodnutie podľa § 219 OSP potvrdil.

IV.

Trovy konania

Odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu z titulu trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v celkovej výške 164,- €, ktorá pozostáva zo sumy 130,16 € za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) + 20 % DPH (26,03 €) = 156,19 € + 7,81 € režijný paušál.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.